

5.6.98

Matalammun korvessa kuuntua huukkaja, etäänää vastaa toinen. Itäluukki meni myötäiseksi vastajaksi yhdeksältä sille tainnuin. Kiertelin ja kuuntelin välistä huukkajan huudot kuuluvat lähempää, en ole ihan varma onko niitä kolme vai siirtyikö ne viimeksi kuului aika läheltä. Se oli eilen illalla.

Tänään lähtiessäni tänne huvilalle, peipat visisivät kotikankaalla, kuulin ne nyt ensi kerran. Tätä kirjoittaessa kuulin joutsenten äänen, kaksi joutsenta lentää matalalla joen uomaa seuraten. Eivät vilä laskeutuneet. Etelän suunnalta kuuluu koti kirkon kellat ne kutsuvat toisen pääsiäispäivän sanomaa kuulomaan, on tyventä auringosta.

Muistelimme eilen Jarmon kanssa takavuosisen hirveän kaatoja, seuraava tapaus sattui kymmenkunta vuotta sitten ja noin kilometrin päässä tästä huvilalta.

Minulla oli harmaa hirvikoina nasttu Ana mukanaani Jarmolla uros myös norjan harmaa, vanha tekijä. Jarmo ja Pisto telivät pohjoisen suunnasta Kallia kankaalta, minä etelän suunnalta Tastulan järseltä päin lähdenreunan reunaan. Olimme kulkeneet noin kilometrin ja saivat kun saavuin rämeelle joka oli ojitettu, se kasvoi hyvin hoidettuna upeaa koivu lehtoa. Kaira oli minun edessä noin sadan metrin päässä, näin, myös hirvi käveli pää sivulle kääntyä noin katen ja puolen sadan metrin päässä, atin kiikarista lupet pois, mutta en kerinnyt tunnistamaan alksarvet. Hirvi häipyi puuden somaan myös kaira, haukkua ei tullut. Etäältä kuuluu Jarmon kaira haukkuvan, haukku katkeaa, kuuntelen. Nyt haukku alkaa uudelleen edestä.

läheltä. Odotan haukku on siirtyvä nä nyt hitaasti tulevat suoraan kohti. Kolme niitä on lehmiä edellä vasat molemmiin puoliin koira kiertää nyt hirvien eteen, vasemmänpuoleinen vasa kääntää kylkensä minua kohti. Otan pistikolle, pistikko löytää lavan laustan, laukaus tulee, ne kymmenet tuhannet särjetyt savikiekan savi kiekot ovat opettaneet tuon laukaisun hirvi nytkähtää, mutte ~~lähtee~~ lähtee Emo seura. Toinen vasa seisoo jökötää karvat pystyssä, kuin vihainen koiran pentu joka on vähän säikähtänyt. Tystyisin kyllä ampuamaan senkin. Meillä on sääntö että kaksoisvasoita ammutaan vain toinen, silloin toinen vasa jää emolle henkivakuudeksi ~~Myösk~~ Myöskin uros hirven saa ampua.

Vähän matkan päässä kuuluu seisanta haukku, myös tämä toinen vasa lähtee samaan suuntaan emonsa jälkeen. Haukku katkeaa, kävelen siihen suuntaan mistä viimeksi kuului. Tuusto jänneee etäältä näen koiran vasa on maassa, läheisen valmiina kuullut on. Kylken koiran vasan luo puuhun. Koiralla on tutka panta tiedon että pojat löytävät sen ohjaimana kaadolle. Nyt tulee myös minun koira, sen verran tulee kähmää että Jarmun koira vetää päänsä läpi pannaan te, mutte pysyy kuitenkin kaadolla. Pistä ei tarvitse araan vasan Jarmo ja kisto tulevat nyt myös apuun. Kun olemme saaneet työt tehdyksi ilmoitan radio puhelimella paikan moston punaisen hirvi- liivimi saikkaran mokkaan lijuksi ja lähden hakemaan paketti autaa lähimpää tien reunaa minne sovimme, että hirvi vedetään. Ana, tuo minun harmaa hirvi koira martha oli kaunis koira hyvä haukkuja siitä ei koskaan tullut. Koira oli lähihakuinen löytöhaukkuja se sai, mutte sitkeyttä sillä ei ollut

toisin kuin muilla norjanharmailla yhdessä. Tämä rotu on yli sitkeää. Sisäksi se, että koira on lähikätkä kuin sen haukulla hirvi ei kestä koska se on saanut jo veinun mihestä. Elmo, veljimiehen vävy jolta koiran ostin haki sen takaisin ja lupasi toimittaa toisen tilalle, näin myös kävi sain nykyisen hirikouen huusan.

Olen pitkään hirven metsästyksen harrastuksen aikana kokeillut jos minkä rotuisia koiria, on sekä otteisia Suanon pystykorvia? Karhukoiria 2 kpl, Länsisiperian laika Engdammian kettukoira ja harmaista nyt ja toinen, liian kauvan meni ennenkuin löysin toimivan koiran.

Muistikirjassani on merkitty *Tätkäkangas 2 vesac*

Elettiin kahdeksankymmenen vuoden alkuvuorina. Hirviä oli paljon. Taisto oli tuonna vuonna porukan johtaja. Annunin sinä vuonna 4 hirveä.

Alimme metsällä Pitkällä kankaalla, tuo paikka on köyhäjoen etelä puoli, Lehnikosken sillalta yhtenäisen metsä aina Vintturin kaululle asti. Teirisen viljelykset ovat kankaan eteläpuolella, Sekä Tastulan kylä. Vintturin tie kulkee tämän pyyntialueen itäpuolelle. Alin tuolloin ajomiehenä, koiria ei ollut mukana. Vahtikelpu oli tuon tien suuntaisena puolen taisto kilometrin matkalla, noin sata metriä tieltä.

Ajo oli huuta ajo jolloin pyrittiin huutamalla ja kalistelemalla saada hirvet liikkeelle ja kohti vahtimiehiä. Tällä huutamisella oli sekin etu että ajorintama säilyi yhtenäisenä eikä repeillyt.

Lähdimme lehnikosken sillalta. Johtaja lähetti yht aikaa suorana linjana minkuin paras ki

armeijan osasto. Kului tovi kävellessä noin pro-
tivälissä oltaessa kuulun oikealta puolelta kuulon
hirmuä tulle katselin sinne näin etumaastossa
oli pienempi aukio sitä aukiota oli ylittämässä
lehmä vasojen kanssa. Matka oli pitkä ja risuakin
oli välissä jätin ampuemasta. Olimme jo niin
lähellä passiketjia, että vähän odottelin pian pitäisi
laukausten tulla. Sitä ei kuitenkaan kuulunut
mutta ryskettä kyllä hirvet tuli takaisin täy-
dellä ravilla, hikaten minun vasemmalta puolel-
ta hirvet yrittivät keijun lajri ja pääsivätkin olin
ollut liian kauan hiljaa. Emä meni edellä vasa sivul-
la toinen vasa oli noin kymmenen metsiä takana.
Jaudun ampumaan vasaä takaa näin yritin niska-
sankaan mutta otin kai liian matalalla jyvällä
koska luoti meni peräaukosta sisään. Vasa putosi
heti luoti oli murskannut kolme selkä nikaamaa
joka teurastuksessa aikanaan todettiin. Tuolloin
oli mutte teurastus tullua toehua kymnessä minuutissa
oli vasalta suolet ulkona. Jatkoin heti matkaa
ajomiehenä, jonkin ajan perästä kuului passin
päästä laukaus ja pian toinen. Kävelin passiliinjaa
kuulin että Veikko oli saanut vasaan ammut-
tua. Osa miehistä oli mennyt sitä noutamaan.

En kerso heti omastoni, Johtaja tulee kysele
että kuka ampui ennen Veikon näitä kahta
laukausta kuuntelen sivummalla. Minun akella
puolella ollut Mauri vilkkuilee minun suuntaan
muttei heti puhu mitään. Olen vieläkin vaiti.

Viimein tulee minun työtä kysele hiljaa, ekkö
saanu käymään. Isken silmää ja näytän
vielä verisiä käsiäni. Mauri hymyilee siistyy
sivummalle. Johtajakin tulee tykö ja kysele-

ekkö Pentti sinäkään kuulut mitään. Noston veriset
kätet korveni päälle jo sanon: Meni niin kovat lum-
hon, etten taho vieläkään laulla mitään. Johtaja
katseli minua silmiin viimeisin tajuua katsoensa
minun verisiä likaisia käsiäni jotka yhä ovat kor-
villani. Hänen suu venähtää hymyyn: Senkin peli:
sanoo, ja kysyy minkälainen se oli. Kerron nyt kaiken
otamme köyden vetämällä tuomme varan talypa-
stin varteen.

Edellä kerrotun tapauksen jatkoksi sopii sa-
maisen syksyn viimeisin hirvi tai varahan sekin
oli. Koska oli viimeisestä hirven varasto kysy-
mykset nyt sai ampua myös yksös varoja, emä
kuitenkin säästyisi seuraavalle vuodelle varomaan
ajo ketju lähti aivan samoin kuin edellä ol-
vassa tapauksessa. Myöskin nyt oli mukana
ajomiehenä. Nyt hirvet lähtivät vasta
sillä vaiheessa kun osa ajomiehistä oli
jo saavuttanut grassin ketjun. Kuulin ajo-
miehen vasemman puolellani puolestaan
terä, melkein heti kuului noin kahden
sadan metrin päästä laukaus. Valtavalla
rytinällä hirvet tulivat minusta noin
viidenkymmenen metrin päästä. Vara oli
edellä, seisoinme aunan kanssa ja katsoin-
me. Samalla huomasin, että varan minun-
puolelmaisesta lavasta tuli veri raita etu-
jalkaa pitkin. Nostin aseesi, silloin puoli-
tomasti otin tähtäyspisteen rintariville
jo ammu kolme laukausta peräjätkeen.
Kyläs laukaus oli ammottava takaa, vara
hoiputeli, mutta meni. Koska oli sulan
maan aika emme yrittäneetkään lähteä

vasaa seuraamaan. Taavalla oli hammaa
hivvikoira ja hän oli vakmies koittamaan silläi
vahti ketju siirrettiin nyt noin kitoarstein
jäähän lehmiöjan vasteen. Pian oli koira pai-
kalla, melkein heti koira otti ajan. Se veti kuin jänes-
pian olikin hivi passissa, mutta vain lehmiä
vasaa ei kukaan ollut nähnyt. Täivä oli lyhyt
jo koira meni lehmiän perässä ties minne.

Palasin tielle, sinne tuli muutkin. Johtaja
Taisto vaati minulta selitystä. Kersain ampu-
neeni kolme kertaa vasaa rintalinjalle, ja ette
vaste viimeinen neljäs laukaus osui siitä mi-
nulla oli näyttöä karva tukko jonka olin
groimunut. Johtaja teki ratkaisun koska oli jo
pimeä, hän määräsi koko porukan seura-
vana päivänä haravoimaan alueen, missään
tapauksessa ei enää saanut ampua mikään-
laista hirveä koska ei luvia enää ollut. Kolme-
kymmentä miestä oli ketjussa ehtä vähän yli-
kin, viisikymmentä metriä oli miesten väli-
t. Koko ajan oli näkö ja juheyhteys naapurin
noin kolmesataa metriä oli edetty kun kuu-
lui Täällä! Vasa oli ollut kuollessa liki 90
tuntia ja arvattaessa se häisi. Harre ja minä
sen avasimme Harre oli kovempi luontoinen,
minä oksensin, mutta en antanut periksi.
Myimme sen lihat heti paikalla huutokau-
galla, turkistashaa teki siitä nimellisen tar-
joksen, muita huutajia ei ollut. Otin aseeni
meni ja ammuin saralla saman metrin mat-
kalta viisi kertaa, kaikki laukaukset olisi
kahsi lautonen rittänyt peittävään. jälkeen
päin olen tullut siihen tulokseen, että vaikka hivet juok-

sivat niin näin lyhyeltä matkalta ommuthe laukaus meni aina edestä obi olihan tähtäys piste rintaviivalla. Toinen syy voi olla, että olen ampunut tuhansia savikiikkoja olin tottunut viemää asetta nopeammin ja saamaan siten ennakon. Vasasta löytyi Aaren ampuma laukaus se oli vain piirtänyt viirun lavan nokkaan siitä se veri tuli. Minun viimeinen laukaus oli mennyt juraaukan alapuolelle sisään suolille. Tämä on niitä ikävimpiä muistoja minulla, tulijahan tyrittyä oikein rappa kaupalla. Tekeväälle sattuu.

P.S. Minin kuitenkin joi jäisiin koska kutsu tuli!

Mäntymaa 1 uros tavailen muistijanojani. Tämä kaato tuli sinä vuonna kun itse olin hirvi seurueen johtajana. Olin jättänyt tältä kertaa jakamatta porkkaa joten kaikki viidestä kymmenestä jotka vain pääsivät olivat mukana ja taisipa olla vajaan viimeisen lupa tuona vuonna joka oli käyttämättä. Lunte oli niin paljon ettei ollut mitään vaikeuksia jälittää virveä. Olin asettanut miehet aika isoon ympyrään ja vain parhaat kulkusummat olivat passitella. Lisäksi olin antanut määräyksen, että sen jälkeen kun jostakin kuulun laukaus ei enää toiset saa ampua. Myöskin merkkihaukauksista kaadon jälkeen oli sovittu. Monella oli mukana radio jolla saatiin tiolot miesten reäillä kulkemaan. Metsästys tapahtui Jylhän kylän ja Kaorke-
dan metsästysseuran välisellä alueella. Tassu ketjun sisällä, sen eripuolelta oli sisään mennyt 5-6 ajamiesta jotka löydettyään euudet hirven jätet seuraavat niitä kunnes me tulevat jossain ~~jo~~.

passi betjuun. Itkanaaan noin tunnin kuluttua passi oli laskettu olevan paikallaan ja ajomiehet saivat lähteä liikkeelle. Olin valinnut itselleni paikan sahkasuolta umpioajan varresta. Kerkesin istua paikalla hyvän tovin kun kulin etu oikealta laukauksen odottelin merkki laukauksia mitä ei kuitenkaan tullut. Minusta oikealla oli Reiska passissa. kunsisaareen päin mäin siellä liikettä. Reino oli tulossa, ja näytti merkkiä että tulla sinne. Menin, sinne oli tullut myös Auno ja Markku.

Auno kertoi että hän oli ammunut uros hirveä joka oli haavoittunut. Reino kertoi että hänen passipaikalle oli tullut uros hirvi, mutta hän oli päästänyt sen menemään koska hän oli myöskin kuulut laukauksen, myöskin hän oli nähnyt sen jälkeen kun hirvi oli ohittanut hänet, että toisella puolen hirven kyljessä oli roikkunut jokin ehkä ohut serolta.

Teen suunnitelman tiedän kokemuksesta että nyt ei saa kosua, annan radiollani tiedän että hirviä on ammuttu kaikkien on pysyttävä passissa, mutta tulot saa tehdä. Reiska jää jätkien päälle vaktiin Auno menee jälkiä pitkin Markku ja minä hänen kahden puolen. noin puolen kilometrin kuljettuamme Auno näyttää merkkiä ~~ross~~ oikealle emme kerkii ottaa mantakaan askelta kun auno huutaa ja osoittaa meidän tulosuuntaan, hirvi nouse vain noin kolmenkymmenen metrin päästä siitä mistä minä olin kävellyt. Se oli kiertänyt renkaan ja panentunut makuulle. Olin kävellyt sen ohii jo noin sata metriä, Nähdessäni hirven huomasin heti että sillä

suohia roikkau. Ennen kuin kerkian ampumaan
hirvi kävelee sinne päin mistä me sitä olim-
me seuranneet. Koitan ampua niiden lomaan mutte
huonolla tuloksella, samoin tekee Markku. Hirvi
kiertää meitä ikään kuin rengaste, jonka keskijästeenä
me olemme. Nyt hirvi tulee oja linjalle ammumme Markku
kanssa yhtäikaa molemmat osuu kaulan tyveen
hirvi kaatuu. Ilmoitan radiolla tilanteen, vastaus
tulee heti „kyllä tuomosen ampuamisen jälkeen
arvaa, että hirvi on seulana”. Suolistamme
hirven Aunon laukaus oli tosiaan mennyt liian
taakse sattunut viimeiseen kytkikuhun ja seveyntynyt mii-
ison reiän että siitä tosiaan roikkui opustuoli
Markun ja minun viimeiset laukaukset asui-
vat kaulan tyveen, toinen niistä katkaisten
kaula rangan. Kerta kaksikymmentä vuotta on tuos-
takin tapauksesta kulunut, mutta sekin on jotain
sellaista, joka säilyy muistossain ajan vain
kultaamana.

Käyhäjoessa on jäät lähteneet, sulassa virrassa
uivat telkät. Uros ypeassa hääjuvussa. Ilma
näköttää, ei sada mutta ei paljon muutenkaan.
Pitäisi kai harventaa tuota jellan reunassa ole-
vaa koirikkoo, mutta kun ei oikein ole halua.
Nyt on perjantai olen tämän viikon ollut täällä
Sankkorannalla, lunta on vielä metsissä ja var-
sinkin pohjois rintuilla, myös jelloilla oissa
sekä voojopaikoilla. Koko viikon olen harventanut
tuota koirikkoo, risut olen kantanut läjään
ja polttanut. Eilen hakatessani kumpuoin ja satu-
tin kinkkuni sekin aristaa, ja antaa viettä
lomaa, täytyy keksiä jotain syötä jouten oloon.

Muistin pannaistani löydän merkinnän turhis tarha yksi vasa. Muistan tapauksen erittäin hyvin, olikan kysymyksessä hirvet joita olin seurannut koko kesän. Tässä oli emo kahden vasan kanssa välistä siinä vieraili myös uros suusi hankosavon. Sen sarvet, eivät olleet mitenkään kauniit päin vastaan, ne li jikkiset pitkät kuin jotku keihäät.

Edellisena iltana hirvet olivat perhojokivarrella pellolla Risto oli nähnyt ne maantieltä toiselle puolel jokia. Tuo alue jossa tämä hirvi parti asusti sejoittuu pohjoisessa jokinevankankaan lihen lännessä perhojokeen etelässä tukistarhaus alueeseen jokka on aidattu noin kilometrin matkalla, ja itässä Jyväskylän paikallistihen. Tuollee paikallis tiellä on aika kova liikenne ja olin jeltännyt koko kesän koska sattu vakinko. Nyt esitin että ammutaan tuoste laumaste toinen vasa jospa ne toiset siistysivät sitten etäämmällä. Asia sai kaikkien kannatukseen.

Auno ja Risto lähtivät Aunan kaisankausa Perhojokivarren jelloilta, minä meini ospan tarhan kautta aidan yli toiselta laidalta. Muuta ajomiehä sinne ei mennyt minäkin vain sen takia, ettei tarkaajat ihmelleisi mitä siellä liikutaan. Länsi-etelä nurkalla missä tarhaus-alueen aita päättyy jää perhojokeen tuolainen satavissikymmentä metriä leveä vasa ja sinne laitettiin Elias vahtin, muuten laitettiin vahti ketju Jyväskylä-jokinevankankaan tien vasteen. Tuon jokinevan missä pyynti tapaktui takki on noin kaksikymmentä metriä leveä vesijutki linja se oli tuollain aivan uusi ja hyvin auki. Suunnistin tuolle linjalle, en kerinnyt kävellä keini sato metriä linjaa kun

näin kolmen hirteen ylittävän linjan noin
puolen kilometrin päässä. Samalla alkoi koiran
haukku. Hirvet kävelevät suoraan Elian passipai-
kan suuntaan. Haukku kuuluu hyvin jo tuuli käy
hirvistä minun päin. Jään odottamaan Eliaksen
laukausta, sitä ei tule. Haukku loppuu äkkiä, kää-
nyn takaisin lähemmäksi aitaa koira vingahtaa
muutaman kerran, näen kun hirvet ylittävät
metsän ajan jonka päässä seison. Tulevat kohti
pitkin aidan viertä. Aitan sisäpuolella on mut-
ta valli katson sojivan väliin johon vain ampuu.
Emo tulee edellä ravia vasat seuraavat, otan ta-
kimmaisena vasan jyvälle, ammun lavan taakse.

Hirvet pysähtyvät noin kolmen kymmenen
metrin päähän, paitsi se jota ammuin se koirien
toisten edelle yli linjan ja kaatuu noin
kymmenen metriä linjasta. Emä ottaa pitkät
aidan viertä ja kääntyy sitte jylhän paikal-
lis tielle päin jonka se oli myös ylittänyt. Toi-
nen vasa jää kaatuneen vasan luo, eikä
osaa siitä ennen lähteä ennenkuin minä
suosastuan ajan sen pois. Koira haukkuu nyt
kaarolla, seuhkusta vasan, Risto ja Auno tulevat
ja annittelevat kaadon johdosta, mutta lähtevät sit-
ten suoran jokinevankankaan tielle passi linjaan
ja hakemaan autoaan. Minä kierrän myös sin-
ne tarhan kautta autolla. Kustin luota lehmä
oli mennyt läpi ja hän jätti sen ampuematta.

Juhan ja Ahtin välistä oli tullut toinen
vasa. Ahti tuli kysymään minulta että kuka
laapui sanoi vain, että minä, en heti selittä-
nyt tilannetta. Samalla tulevat jo ajomiehet
Auno ja Risto Ahti syyttelee että miksi minä oli

ammuin, enkä edes huoltanut, että vasa tulee
bekään eivät olleet varmoja oliko vasa vai juokseista
vuotias sanoivat että se seisaktui väkistä niin kuin
olis odottanut jotain. Ahti kysyy minulta etkö si-
nä vain ekehitynyt enoa ampumaan. Turistan vain
päättäni ja senon, minä ammuin vain kerran. Puno
jo Riista puuttuvat nyt keskusteluun kunhan saavat suun
vuoron ja kertovat mitä on tapahtunut ja joutuvat oi-
kein vakuuttamaan, että kyllä se vasa on murin, min
kiinteästi oli olettamukset piintyneet jo reaktiivisten pää-
hän, olikan he jo tunnin vessaan sitä joukolla mielti-
nyt. Nyt näytin vielä veriset käteni ja sanoin
että mennään minun kettutarhalle siitä on lyhyt
vetää vasa auton lukse. Ivasin murkalta ai-
dan auki, myös naapuri tarhaajat olivat kuul-
leet laukauksen, tulilivat joukolla katsomaan hir-
veä ja meitä junaliivisiä tonttija.

Lähdenne joukolla mylkemään hirvikämyrälle
Ahti tulee kykö ja sanoo pentti sinä annat po-
jallasi sen auton tuut tänne minun kanssa kus-
tin kyytille, Ahtin repusta täytyi rapamaha kan-
jakki pullo, ja Lyllä meillä oli sitten hauskaa!

Päivä on kulunut pitkälle, sataa lämmintä on
+7° kyllä se lumi nyt tiivistyy, myös joessa vesi
näyttää tuhvimisen merkkejä. Kohta on kevät, ennen
kun olin maanviljelijä se tiesi työn täyteisiä gräivä
pelloilla. Sitten kun maanviljelystä tehtiin rikas, aboi-
tin tarhauksen, oli parituskausi näin kevät tal-
vella. Nyt kun tarhauksesta on tehty ympäristö-
rikas, meneu tänne mökille ja kuvittelen, että
kun olen koko ikäni maksanut eläkemaksuja niin
ehkä saan nyt eläkkeen. Ahdan meidän eläkerahat
sioitattu kasvamaan korkoa. Vai onko?

Ensimmäinen oja näyhti lyhyeltä. Alimman Jyl-
hän kylän takalähdellä hirven pyynnissä. Pakkasia oli
ollut, mutta suot eivät kantaneet arieta kuitenkaan.
Oli mustan maan aikaa jos sääntäi välistä oli sa-
tanut oli nyt kuitenkin rutaneet. Alue jossa pyysim-
me oli melko laaja sydänmaa alue, vain vähämän-
tymaan tie kulki tuolla takarajana. Tätä tietä
olimme aamulla tulleet vakkipaikoille autoilla. Auno
tuossa verraton ajomies, oli taas kerran päässyt näkemään
isokokoisen uros hirven. Kuvaus hirven koosta ja sarvis-
ta sai selkäpiitä karmimaan. Hirvi oli meidän vah-
tiketjan länsipuolella ja oli se tullut pitkäveden ne-
van laitaa ja ylittänyt suon aavan vetelän rimpien
läpi ja mennyt vähämäntymaan puolelle. Siirsim-
me grassit nyt tämän suon ympärille. Minulle tuli
passi paikaksi niin sanotut kapula postaat jossa oli vanhat
pitkospuut näitä oli aikoinaan käytetty suon ylitykseen
kesäaikana. Ne olivat kuitenkin nyt jo madaltuneet ja
kasvanut umpeen vain tunnuksellamalla löytyivät jalan
alla. Kävelin pönnöjä pitkin, ja vihdoin löysinkin
seurerran korkeamman mättään ettei se heti lasken-
tuisi kuopalle. Reino jatkoi pitkospuuta pitkin vähämän-
tymaan reunaan minusta vasemmalle. Minusta oi-
kealle oli ~~asto~~ myöskin hän nevan takapuolella.
Etäisyys tällä puuttomalla suolla oli noin neljäsataa
metriä miesten välillä. Kurinko paistoi kirkkaalta
taivaalta hieman puiden yläpuolella, pitkäveden jär-
ven yli kimallellen sen pihityksessä pinnassa.
Ei tunnu tullen viisittäkään teerien yhtämittainen pul-
putus kuuluu järven takaa, siellä on niiden ruokin-
ta automaattit. Suon takana mekastaa jalokärki. Mie-
hen väkisin tulevat jo alkaneet kettujen nahkoitus työt.
Arjet olimme näin hirven metsästyks aikana tasha töissä

vain lauantaisin ja sunnuntaisin metsällä. Tällainen rytmi sopii myös ansiotyössä käyville. Näitä mieltiessäni sapsahdän edestä kuuluu huutoa, hirvi tulee näen sen mäntymaan reunassa, ja seran jo aavan reunassa suolla. Hirvi menee Astan ja minun välillä rämpien suon silmäkkeissä seuraan sitä kukaan. Asto ampuu hirvi, annahtaa seisoo nyt kuitenkin paikalla, olen makuulla aurinko päitään päin hirven vatsan alta näkyy järven pinta. Tähtään tarkasti lavan taakse ja laukaus lähtee mitään ei tapahtunut ei osumisen mätkehdyksi mutta järven pinta särkyi, hirven mahan alta näkyy kun luoti osuu veteen, pisarat kimmeltävät auringossa. Hirvi lähtee, nyt ampuu Asto, taas hirvi pysähtyy se seisoo sivuttain kuin jarraskin maali taulu, nyt Asta tähtään linjan sikan päälle, laukaus tulee aivan kiim varkain näen kuinka hirvi horjahtaa, sitten kuuluu läjähdyks kum luoti osuu. Hirvi kääntyy ja tulee nyt koki noin viisikymmentä askelta alkaa sitten pyöriä paikallaan ammuu nyt lokaapain yrtin niska luoti on kuitenkin osunut jusa ankkan senturille mutta kum olen ampuut makuulta on luoti mennyt yläriistoon ja mustanut neljä selkänikamaa. Hirvi lysähti siihen, ja oli täysin kuollut kum tulim paikalle. Hirvi oli isokokoinen kymmenen piikkinen upea eläin. Hirvi kangrällä tutkittiin hirvi tulimme siihen tulokseen osumista, että Astan ensimmäinen laukaus oli osunut hirven taka jalkaan, ja että minulla oli keuhkoosuna sekä tuo laukaus joka rikkoi selkänikamat, ihannoim kuitenkin sapsat Astolle koska minulla oli entuudestaan ja isommat.

Hirven saaminen poris tuolta suolta annistui vain kahdella maattorikelkalla medättäin ja silläinkin täytyi miesten vielä auttaa.

Tätä kirjoittaessani huomaa, että aurinko alkaa paistaa ja laudampa lähti lähtee ulos harvetelemaan tuota ruskkoa.

Syksy on jo pitkällä menossa, maassa lunta noin kolmekymmentä senttiä. Syksy on varhainen on ollut pakkasia. Tarhalla nahoitus kausi menossa. Hirven metsästyks samoin ja minä makaan keskussairaalassa.

Minulla on vanhemmiten tullut kiudallinen vaiva paksusuolen tulehdus joka uusiutuu, nytkin on veriarvot huonot makaan vuodeosastolla tijutuksessa. Paksusuolella on divelrikkeleitä suolen seinämissä tuollaisia pumia pullistumia, jotka täyttyvät suolen sisällöllä jo sitten tulehtuvat.

Työ asiat painavat, liki tuhat kettua pitäisi nahoitaa, ja mikä pahinta hirmimetsälökin pitäisi päästä.

Välillä maistaa päivä kerrallaan on perjantai lääkärin kierroksella, tulevat oikein neljän miehen voimalla, saan hyviä uutisia veriarvot ovat parantuneet, pääsen pois tijutuksesta. Alan arasti esittää että enköhän voisi päästä kotihoitoon luntisin pärjättyäni hiemi rumalla jos saisin mukaan hoidon jatkoksi antibiootti kuurin. Vielä kerran tahauksesta pitäisi melkein olla paikalla, koska joudun katsomaan mitkä eläimet nahoitetaan, tuli kai vielä mainittua jostain hirven pyyrynyistä.

Lääkärimmi katsoo jonnekin katon rajaan jo miettii ja, että se hirven pyyryntikin samalla huomaa jiskette silmäkulmassa, "taisi olla itsekin messämiehiä" kyllä se muuten jos pääsis autolla liikkele sitä passipaikkaa, eikä sitten kovin paljon sekkisi. Purrskahdamme kaikki iloiseen nauruun niin lääkärit kuin me potilaat, tämä oli sitä parasta terapiaa. Vielä saan lääkäritä tarkat ohjeet ja jo jatko sovittiin jatko menettelystä.

Lauantai aamu valkenee pikku pakkasella, alkuun pyyrynyissä jylhän kylän takelista. Syyriä on vielä käyttämättä muutamia, sain passinumeron kaksi. Minun paikkani oli Jaakopin lähteellä. Jarmolle oli ykköisen Ristolla kolmanen. Jouduin kävelemään

passi paikalle noin 200m. Risto on suksilla Jarmo kä-
vele lattia perässä, minä tulen viimeisenä. Tuo mat-
ka ei tavallisissa oloissa olisi tuntunut missään, mutta
nyt ennen suolaitaan tuloa oliin aika goikki Jarmo
passipaikka oli tässä, mutta hän lähti saattamaan
minua omalle vaktipaikalle. Jarmo otti myös minun reppun
ja kiväärin. Risto jolki suksilla tietä antoi minulle
sauvat joilla voin hieman ottaa tukea rihdon, oliin perille
risto etsi kuivia mänty ramkoja minulle istuimeksi ja jät-
toi sitten matkaa omalle paikalleen. Keskustelimme Jarmoa
kaussa jonkin aikaa tarhauksesta ohimenneen molemmat
siitä eläntomme saavia. Aika alkoi olla niillä kellon
työmilla että ajomiehet lähtivät liikkeelle, Jarmo siirtyi takai-
sin omalle vaktipaikalle, näen hänen noin sadan viiden-
kymmenen metrin päässä. Laitoin turkishaalarit reppun
lajin alta päälleni sillä prakkanen tuntui kiristävän
ja kävellessä saatu hiki alkoi kuivua. Istunamme hyvän
lovi, tummi, ehkäjuoli toisto. Nausen ja ojentelen puutunte
jäseniäni ja alan kavin juontia. Jarmo tulee minun tykö
juomme kahvit ja keskustelemme hiljaa. Ei tainnut löytää
hirven jalkia. Päätimme olla kuitenkin niin kauan
että tulla tietä siirtymisestä toiseen kohteeseen. Jarmo
lähtee omalle passipaikalle, on menossa noin kah-
den kymmenen metrin päässä kun kuuluu huuto
"tulee!" Jarmo kääntyy vielä ja kyseyy että mitä ne huusi
vastaan hujaa, hirvet tulee. Nopeasti lähtee Jarmo on-
tuskin kerinyt paikalleen kun näen hirvet, mat tu-
lee Jarmoa edestä nyt serosaan minulle. Emä tu-
lee edellä vasa perässä. Emä pysähtyy ja jää tuijotta-
maan minua ei ole saanut hajua turpa lähes maas-
sa vetää vaimua. Vasa kävele emän obi otan sen jyrälle
matka on lyhyt laukaus tulee tähti matkalle ei voi
edes amsua shi. Hirvet kääntyvät tulojähilleen. En

edes yritti paikkaa olen niin varma hyvästä asunnasta.
Jarmon vahtipaikalle tulee linjan suunta, hän näkee, että
linjan ylittää vain uno. Lähdän seuraamaan veri järkeä
läheltä sausen alta löytyy vasa. Pisto ja Jarmo ter-
vat suolistamaan minä lähinnä katson vain päältä, ja
hyvin se käy totuneilta hirven kaatajilta. Paikalle tulee myös
ajomiehiä, radiopuhelimella saamme yhteyden Ariin joka ha-
kee meliveto traktoriin sillä käy keveästi siirto tien vasteen.
Täviä on vain yksi niistä monista metsästys retkistä joka päät-
tyi saatiin käsitteilyyn hirvikangalla, jo päivän tapattumien ker-
tähän kahvin ja korpunjan kera.

HARJUNEVAN KAATO

Hirvi passissa, lokakuun loppuun sulanmaan
aikaa. Passitettu on kalliokankaan kohta har-
jun reunat^{sa} sekä Ojamaanen tien varssi.
Minä yksin olen vahdissa kalliokankaan
ja raskukankaan välisessä kussassa metsä-
aja linjojen risteyksessä. Seutu on minulle
tuttua jo aika vuosilta sotaajalta jolloin
kaaripyssyn kanssa kuljettiin orava metsällä.
Monet tervehaudat kotettiin, marjamaat etsittiin,
syksyisin koulun käynti rajoitti menemistä, sa-
man perunan nosto. Kaikki nämä vanhat ta-
pattumat tulevat mieleen istuessani ja odotellessa
Ei tuolloin ollut hirviä ei edes kettuja. Kankhan
talon Jussi ne pyysi raudoilla, hänellä oli
rautoja jopa kahdet, oli näyttäneet miten ne
viritetään. Koulusta tullua oltiin koulun reppu ja puolen
litran pelti muki matkaan ja sitten paiminaan puole-
koita, kotona oli marja laatikko jonka pitäisi olla täy-
teen sen jälkeen Hannekelle tai Annille meijerimäen
kehillä oli keräilypisteet. Laukaus herättää miis-
toista hirvikivääsistä se täytyi tulla ja aika

läheltä. Ei kuulunut osuman antamaa läjähdystä joko ei osunut tai sitten ammuttiin minua suuntaan jollain kväärim laukaus peittää osuman antaman läjähdöksen. Kovin kaukaa se ei tullut olen tarkkana, kuluu kymmenkunta minuuttia merkki laukauksia ei tule. Aavaan la puhelimen kuulon Jukan äänen kun hän selostaa ampumista kaokas naaras hirvi oli tullut hänen vahtipaikalle noin kuuden kymmenen metri etäisyydeltä hän oli ampunut seisovaan hirveen ja uskoi osuneensa. Kuulen johtajan kysyvän mallea vastaan johtaja kertoo että hirvi on tulossa minun suuntaan ja sanoo, että hän yrittää saada koiramiehestä paikalle. Suljen puhelimen, nyt täytyy olla erittäin tarkkana. Aika kuluu mitään ei kuulu eikä näy menee puolituntinen aavaan puhelimen soaan tietää että vastenyt ovat Jarmo ja Risto Romin kanssa lähdössä jälille kehoittavat olemaan vain kiinteästi samalla paikalla. Olemme puhelin yhteydessä Riston kanssa he seuraavat jälkeä koira menee edellä tuo vuoden vanha pentu jolta ei vielä kaatoja. Saan tietää että hirven suunta on minusta vähän oikealle. Samalla alkaa haukku se kuuluu parinsadan metrin pääs- etu oikealta. Lähdän ojelinjaa hiljaa hiipien kohti haukkua. Tulen ajan päähän näen koiran joka haukkuu mutta en heti huomaa hirveä hiivin lähemmäksi, samalla hirvi nousee makulta ammun välittömästi hirveä niskaan kahdesti Risto ja Jarmo tulevat noi sadan metrin pääs- sä, Jarmo sanoo: ätö ammu niin että koira

on takana ja säikähtää, Ei tuo näytä säikkyvän
tulee kaadolle. Alamme käsittää hirveä, koisa
on tehakasti mukana nopeasti se käy hirven suo-
listamiseksi on kaato Romille ensimmäinen eikä
paukkupelkoa tullut. Kertakemme vielä tapahtumia.

Myös Jukalle, ampujalle, se oli ensimmäinen hirvi
hänen laukaus oli kyllä hyvällä paikalla mutta
siitä huolimatta piri käveli vielä noin nel-
jäsetä metriä. Vedämme ruhon suoraan yli maan-
tien vasten mören metsäojan yli oli mentävä ja
tiuhaa oli suolle nousset taimikko, jossa pujotte-
limme, kun vielä vetoposukkaa oli vähän laisesti
oli se aikamoisen usakka. Lisäksi Romin perheles-
tahti ottaa kyytiä hirven päällä, hyvä siitä vie-
lä voi tulla toivotaan!

Hilvi KONE

1.7. 99.

Kesäkuu takana muisteni lämpimin. Sarsa
proikkimukset hikkulla, kuusi sillä mäyhtää alavan
saisivatna rauhasa kehittyä. Tonaan näin
lehdosti että pohjanmaan alueelle on myönnet-
ty yhteisen karkun kaato lupaa, ja se jahtuu
siitä että viime syksyvä emme kaataneet
mitä ainokasta lupaa joka oli annettu häirit-
kö karkun joistamiseen. Minulle on kuitenkin
karkun kaatalupa voimassa aina, annan
sen antanut aina vaimoni ja se riittää sillä
minä en ole E.U.M. lakien alainen tehtävään
E.U.M. liittyminen laittomasti ilman määräaika-
mistä. Alet monien kansalaisten toivomuk-
sesta päättänyt kaatoa kaikki karkut joita
kohtaan, tässä yhteydessä on aika muistella
viime syksy hirvi kaatoa, olikan se murus

Kelle laulat lintu pieni, Suojasiko ylistät
kaikkoko laulusi parillet, vain minullekke osotat.
Samun sävelen laina päästät, Viseryksen min kaunin
ihanan. Piippo olet riemurinta rinta, Suomen syyse
ylistäjä. Terve tullut olet tänne, Pohjan sutas-
tuttaja. Viserys jonka päästät, poistaa mielen
masennuksen, laulusi älä säästä, minä sitä
tarvitsen. Koko talven juttam ootan, taas la-
luna Piipposen!

Saukko pante 2.7.99

alias aksit ^{Pera}

Ruusun kaato myös. Olimme hyvän ystäväni Jari kanssa sovittu, että hän kaataa Ruusoa le hirsven. Jari oli kahtena vuorokautta minulla mykkämässä kotuja tarhaalla. Olimme lähdössä ajoin koiran kanssa vähi-mäntymään tien varrella. Mitä sattujakaan, taas kerran minutta oli aseesta lippaatt kotona kija-hyllyssä, ensimmäisen passimiehen luo jolla oli kännykkä jo soitin välimolle kotiin, että tuotko sinä ~~se~~ ne lippaatt tienne minulle, lupaus tuli välittömästi, lippaatt tuli mutta ne ei ehtineet ensimmäiseen ajoin. Paroksen sain kuitenkin aseeseeni, mutta vain yhden. Lähdimme etsimään hirviä, olimme kukkenet noin tunnin verran, kun edestäpäin kaastelan puolesta kuului ammutta uskoimme, että maapusi poruki on päässyt tuntumaan. Istuimme kahvistelmaa Pitkän-veden järven Pohjoispään koirastakaan ei ollut kuulunut pitkään aikaan mitään.

Olin kuulovinani koiran haukuntaa etäältä, oti tutkan ja aloin etsiä, tutka näytti länteen, nyt haukku kuuluu jo myös sieltä päin. Sanoin Jarille, että se on nyt sinun hirvi, jos on ammuttava, vielä sanoin että sinulla on hyvää aikaa mene haukulle tulen alta, minä en tule ennen sinun laukausta. Jari lahti sensaan takana mitä tulemaan pitää. Aikaa kuluu puoli tuntia eikä enemmän. Kuuntelem koiran työskenteleyä ja odotan Jari laukausta. Haukku etäintyy hitaasti, tulli tulee haukulta päin, tulen järven rantaan, haukku kiertää järven vasenta puolta. Nyt se kuulostaa lähentyä, odotan vain laukausta, on kohta tunti kuluu siitä kun

Jari lähti. Sieltä se tulee, laukaus tulee
noia puolen kilometrin etäisyydeltä. Aitan
tutkain ja kuuntele, ei kuulu koiraa eikä hank-
kia. Tutkain näyttää vapemmalle siitä mistä
laukaus tuli, samalla alkaa haukku, suunnistaa
sitä kohti, haukku lakkaa. Seuraan tutkain
olen valmiina, tiedän että koira on lähellä
viimein näen Jarin huikkaan päälle, täällä
se on Jari vastaa, hirvi on kaatunut metsä-
osaan. Saamme sen vainon sen verran ylös
että pystymme pistämään. Hirvi on yhdeksän
jytkin lapiosarvi uros. Aitamme suunnan
lähimmälle tielle, josta passi miehiä tulee yhdessä
vetämään hirven tien vasten. Jari lahjoitti
sarvet minulle, ja ne tulee somistamaan Sauko-
raunan huvilan seinää. Tuona päivänä kaa-
tui viisi hirveä kaikki uroksia. Myös
no laukaukset jotka aiemmin kuulimme
olivat Reinon ampumia hän ampui
kaksi uros hirveä. Jari oli myös sadut koi-
ralla haukun passiliijän takapuolella ja ampui siitä
kookkaan uros hirven. Samoin Veikon tykö tuli
tuli hankosarvi uros hirvi jota hän ampui, hirvi
meni jonkin matkaa mutta löytyi kuitenkin
aikea pian.

Keskijohdon maa lehdeltä 5, 10, 01. sivulta
5. Saimme lukea lyhyen kirjoituksen
jossa kerrottiin, että Ristinossa on tapaht-
unut Terrori' isku turkis tarha.

Kysymyksessä oli joku samalle tarhalle tehty
terrori isku. Myös uutisissa kerrottiin, että poliisi
on lähtenyt selvittämään kyseistä terrori isku.
Olen odotellut poliisin arkaan saunoksia,
mutta turhaan. Kyijisinkö myt, kun Suomi-
kin on liittynyt kansainväliseen ~~terrori~~ terro-
ristisen toimintaan ^{osittain} mukaan miten se aikoo
suhtautua lailliseen turhaukseen, ja sitä ras-
taan iskevän turha terroristeihin.

Turhaajat ovat kiltisti tehneet kaiken voitonsa
turha eläinten elin olojen eteen, halutaanko, että
eläimet tosiaan lopetetaan sukunuttaan, anko
teillä eläin aktivistit "auno" o" wasta silloin.
kun viimeinen turha eläin on lopetettu.

Sini kettu on maalin ~~mutaatio~~, mutta maa li-
tuke esien, ~~tao~~ sinikeitti ~~osustava~~ ~~mutaatio~~
tarkoilla tätä maalia löytyy tänäkin päivää-
nä vielä usealta turhalla, sitä käytetään
vielä, Hoopa / maali ris teytyksissä.

Mikäli maalia Suomen turheilla halutaan löytyy
se vain turkis turhoilta, Anko luonnonsuo-
jelijoiden / turhaajien edut yhteenväiset?

Tätä kysy ex turhaaja

Pentti Kärnäli
Kansuselä.

19. 10. 01

Menimme vaimoni kanssa kirkolle, se oli hänen pitkin
painostuksen tulos. Aitin kuitenkin koiraan Ruusan maahan
Huomautus alkaa kivi jalki, ylipaino on
Ruusan neuroosi päästä meikkaan, jaten 6 ku. koului
tekee ilmeilläkin pyöreää.

Elämäni käynnissä noin 3 ku. kun Ruusa
saa vaimon kirkon, en kuitenkaan päästä
koiraa istä.